ಗದಾಯುದ್ಧ

[ಸೂಚನೆ: ಇದು ಅಜ್ಞಾತ ಕವಿಯೋರ್ವರು ರಚಿಸಿದ ಗದಾಪರ್ವ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ಕೌರವ , ಭೀಮ , ಭೂತಗಳು , ಸಂಜಯ , ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ , ಬೇಹಿನಚರ , ಧರ್ಮರಾಯ , ಅರ್ಜುನ , ನಕುಲ , ಸಹದೇವ , ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ , ಬಲರಾಮ]

(ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ಸಾವೇರಿ) ಜನನಾಥ ಕೇಳಿಂತು ನವಕೋಟಿ ದೈತ್ಯರ | ನನುವರದೊಳಗೆ ಮಾರುತಿಯು | ಇನಜಾತನೆಡೆಗಟ್ಟಿ ವನಜಾಕ್ಷಗೆರಗಿ ಸ್ಯಂ | ದನತುದಿಗೇರಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ||

[ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌರವನ ಪ್ರವೇಶ]

ಕೌರವ:(ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಕುರುರಾಯನದನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಸಂತಾಪದಿ | ಮರುಗಿ ತನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವೆನುತ॥ ಕೌರವ:(ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಬರಿದಿನ್ನಿವರೊಳು ನಾ ಕಾದಲೇಕೆನುತೊಳ | ಸರಿದನು ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುತ॥ [ಕೌರವನು ಒಳಗೆ ಸರಿದ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಭೀಮನ ಪ್ರವೇಶ]

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಉರಗನಿದಿರಿಗೆ ಬರುವ ವಿಹಗೇ | ಶ್ವರನ ತೆರದಲಿ ಗಜರಿ ಮೀಸೆಯ ॥ ತಿರುಹಿ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಕುರುಪತಿಯನಡಹಾಯ್ದು ॥

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಎಲೆಲೆ ಪಾಪಿಯೆ ನೀನು ಜನನಿಯ । ಒಡಲ ಹೊಕ್ಕರು ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನಯ ॥ ಉದರವನು ನಾ ಸೀಳಿ ಮಡದಿಯ । ಭಾಷೆ ಸಲಿಪೆ ॥

[ಕೌರವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಒಂದೆರಡು ಸುತ್ತು ಆದ ಬಳಿಕ ಕೌರವನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ]

ಕೌರವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2)(ನಿಧಾನಗತಿ)(ರೇಗುಪ್ತಿ) ಮರುತಸಂಭವನಿಂತು ಮೂದಲಿಸಿ ಬರುತಿರಲು | ಕುರುಪತಿಯು ಭಯದೊಳತಿ ಮರುಗಿ || ಸರಿದನಿಂದ್ರಾದಿಶಾಮುಖನಾಗಿ ಕಣನೊಳಗೆ | ಜರುಗಿ ತಾನೇಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ||

ಕೌರವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-1,2)(ಪೂರ್ವಿ) ಪೇಳಲೇನದ ಛತ್ರಚಾಮರಾದಿಗಳ ತಾ | ಬೀಳುಗೊಟ್ಟತಿ ದುಗುಡದಿಂದ || ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಹೆಣನ ಪರ್ವತವನೇರಿಳಿವು | ತಾಳೊಳಗ್ಗಳನು ನಡೆತಂದ ||

ಕೌರವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2)(ಆನಂದಭೈರವಿ) ಎನಿತು ಬಲವಿರಲು ಮತ್ತೆನಿತು ಸಂಪದವಿರಲು | ಎನಿತು ಭಟರಿರಲು ಮುದದಿಂದ || ಎನುವದೇನೈ ದೈವಬಲವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ | ಲಿನಿತಾದುದರಸ ಕೇಳೆಂದ||

[ಕೌರವನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಗದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಡುವನು]

ಕೌರವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ರೇಗುಪ್ತಿ) ಕರದ ಗದೆಯಂ ಪೆಗಲೊಳಾಂತಾ ಸುಯೋಧನಂ | ಪರಿವುತಿಹ ರಕ್ತದೋ ಕುಳಿಯ ಹೆಮ್ಮಡುವನು | ತ್ತರಿಸುತ್ತ ರಣಧಾರಿಣಿಯೊಳೊರ್ವ ಬರುತಿರ್ದನೇನೆಂಬೆನದ್ಬುತವನು ॥

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಭೂತಗಳ ಪ್ರವೇಶ]

ಭೂತಗಳು : (ವಾರ್ಧಕ)(ರೇಗುಪ್ತಿ) ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರುಲಿವ ಭೂತರವ ಪ್ರೇತರವ | ವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೊರಲ್ವ ಕಾಕರವ ಘೂಕರವ | ಘಲ್ಲಿಸುವ ಜಂಬುಕಾನೇಕರವ ಭೀಕರವ ಶಾಕಿನೀಗಣದ ರವವು ||

ಭೂತಗಳು : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕರುಳ ಬಗಿವೆನು ಉಸಿರ ಕಳೆವೆನು | ಬಿಸಿಯ ರಕುತವ ಕುಡಿದು ಕಳೆವೆನು | ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಉದರ ಉರಿದಿದೆ | ಬಿಡುವೆನೇನು ॥

ಭೂತಗಳು : (ಮಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಏಕ) ಇಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನು । ಅಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನು ॥ ಮಲ್ಲ ಕರ್ಣನ । ಒಲ್ಲೆನೆನುತಲಿ ॥ ಎಲ್ಲಿ ಕೌರವ । ಅವನ ಬಿಡುವೆನೆ ॥ ಬಿಡಲಾರೆ ಬಿಡಲಾರೆ ॥

[ಕೌರವನನ್ನು ಅಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ , ಕೌರವನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸುವನು , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಜಯನ ಪ್ರವೇಶ]

ಸಂಜಯ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸಂಜಯಂ ಕೌರವನನರಸುತ ಯ್ತರಲಿತ್ತ ॥

[ಕೌರವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಕೌರವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಕುರುಪತಿಯು ಗದೆಯ ಪೆಗಲೊಳಗಾಂತು | ಪರಿವುತಿಹ ರಕ್ತದೋಕುಳಿಯ ಹೆಮ್ಮದುವನುತ್ತರಿಸಿ ರಣಧಾರಿಣಿಯೊಳು | ಒರಲುತಿಹ ಭೂತಬೇತಾಳ ಶಾಕಿನಿ ಹದ್ದು | ನರಿ ನಾಯಿ ಕಾಗೆಗಳು ಕುಣಿದು ಹೆಣಗಳ ತಿನ್ನು | ತಿರಲದನು ನೋಡಿ ಕೊಳೆ ಕುಣಪಗಳ ಹತ್ತಿಳಿದು ತೆರಳುತಾ ॥

[ಕೌರವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಸಂಜಯ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಸಂಜಯ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಶಿವರಂಜಿನಿ) ಧಾತುಗೆಡದಯ್ತರುವ ಕುರುಕುಲ | ನಾಥನನು ಕಾಣುತ್ತ ಸಂಜಯ | ನೋತು ಮನದೊಳು ಚಿಂತಿಸುತ ಕಾಲ್ಡರಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥

ಸಂಜಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಶಿವರಂಜಿನಿ) ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಭಾಗ್ಯದಾಯಕ | ನುಡಿಯದೆಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆವೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ॥ ಬಡಿವೆ ರಿಪುಗಳನೆಂಬ ಛಲಗಳ | ನುಡಿಯಡಗಿ ಹೀಗಾಯಿತೆ | ಪುಣ್ಯ ಫಲವೆ ॥

ಸಂಜಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ರೇವತಿ) ಬಿಡದೆ ಬಾಗುತ ನೃಪರು ಮಕುಟವ | ನಿಡುವ ಕೋಮಲ ಚರಣವಿದರೊಳು || ನಡೆವೆನೀನೆಂತಕಟ ಪೇಳೈ | ಮಡುವಿನಂತಿಹ ರಕ್ತದಿ | ರಣಕೆ ಬೆದರಿ ||

ಸಂಜಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಮೋಹನ) ಇಂದುನಿನ್ನಯ ಮಂದಮತಿಯೊಳು | ಸಂದರೆಲ್ಲರು ಉಳಿದೆಯೊಬ್ಬನೆ ॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯರು ನಾವು ಶಿವ ಶಿವ | ಯೆಂದು ಸಂಜಯ ಮರುಗಿದ | ಚಿಂತೆಗೊಂಡು ॥

ಕೌರವ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಸಾವೇರಿ) ಆದಡೆಲೆ ಸಂಜಯನೆ ನೀ ಕೇ | ಳಾದಿಸುಕೃತವಿಶಾಲವನವದು ॥ ಸೀದು ಹೋದರೆ ಜಯಸಿರಿಯು ಜಂಗುಳವ ಜಾರಿದರೆ ॥ ಆದರಿಸುವವರಾರು ವಿಧಿ ಬರೆ | ದಾದಿಯಕ್ಷರಕಿಂದು ಪ್ರತಿಕೂ | ಲಾದಿಯುಂಟೇಯೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಉಸಿರಿದನು ॥

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪ-1,2)(ತುಜಾವಂತು) ಎಲವೊ ಸಂಜಯ ಕೇಳು | ಏನ ಪೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ॥ ತಲೆಯ ಕಡಿವೆನು ಪಾಂಡು | ತನಯರನು ನಾಳೆ ॥ ನರನ ಶಿರವನು ಹೊಡೆದು | ನಳಿನಬಾಂಧವಸುತನ ॥ ಹರಿಬವನು ತೆಗೆವೆ ನಾ | ಹದನವನು ನೋಡು ॥

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-2) ಮರುತಸುತನೊಡಲಿರಿದು | ಮಮ ಸಹೋದರರನ್ನು ॥ ಭರದಿಂದ ತೆಗೆವೆನೈ | ಬದ್ಧವಿದು ಕೇಳು ॥

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-2)(ನಿಧಾನ) ಇದೆ ಸರೋವರವೊಂದು | ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲಿ || ಹುದುಗಿರುವೆನೈ ಪಗೆಗ | ಳರಿಯದಂದದಲಿ ||

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-2)(ನಿಧಾನ) ತಂದೆಗತಿ ಧೈರ್ಯವನು | ತಾರತಮ್ಯದಿ ಪೇಳು ॥ ಇಂದು ಜನನಿಗೆ ದೃಢದೊ | ಳಿನಿತೆಲ್ಲ ತಿಳುಹು ॥

ಕೌರವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-2)(ನಿಧಾನ) ತರುಣಿಗತಿ ಧೈರ್ಯವನು | ತಳುವದುಸಿರೈ ನೀನು ॥ ಅರಮನೆಯ ಜನಕೆಲ್ಲ | ಅರುಹು ಭಾಷೆಯನು ॥

[ಸಂಜಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕೌರವನು ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ದ್ವೈಪಾಯನ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಅಡಗುತ್ತಾನೆ]

ಕೌರವ : (ಭಾಮಿನಿ) ತನಗೆ ಮನವೊಲಿದಿತ್ತ ಗಂಗಾ | ತನಯ ಜಲ ಸ್ತಂಭನ ಸುವಿದ್ಯೆಯ ॥ ನೆನೆದು ದ್ವೈಪಾಯನದ ಕೊಳದೆಡೆ | ಬಂದ ವಹಿಲದಲಿ ॥

[ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಪ್ರವೇಶ]

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಅಬ್ರ) ಇತ್ತಲಾ ಗುರುಸೂನು ಕುರುಕುಲ | ಜಾತನೆಡೆ ಬರುತಿರಲು ತ್ವರಿತದಿ ॥ (ತೈತೈತೈತೈ...)
[ಮುಂದಿನ ಭಾಮಿನಿಗೆ ಸಂಜಯ ಮತ್ತು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಮೋಹನ-ಏರು) ನೊಂದು ನಡೆತರುವವನ ಕಾಣು | ತ್ತಂದು ಗುರುಸುತ ನೃಪನ ವಾರ್ತೆಯ | ನಿಂದು ಕೇಳಲು ಪೇಳ್ದನಾ ಭೂವರನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ||

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತಿಹೆ | ಕದನಕಲಿ ಎನ್ನೊಡನೆ ತುಡುಕುವ ॥ ಕಲಿಗಳಾರಿಹರೆನುತ ದ್ರೋಣಜ | ಕನಲುತೆಂದ ॥

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸೀಳಿ ಬಿಡುವೆನು ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕೇಳು ಸಂಜಯ ಬೆದರದಿರುನೀ ॥ ಪೇಳು ಕುರುಕುಲ ತಿಲಕನಿರವನು | ಎನ್ನೊಡೀಗ ॥

ಸಂಜಯ : (ಜಂಪೆ-1,2)(ಕಾಂಬೋಧಿ) ಕೇಳಾದಡೆಲೆ ಕಲಶಜಾತಸಂಭವನೆ | ಪೇಳಲೇನನುಮಾನ ವಾರ್ತೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ || ಪ || ಧುರದಿ ತಾನೇಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕೌರವನು | ಮರಳಿದನು ಕಣವನುಳಿದತಿ ಜವದಿ ತಾನು || ಭರದಿಂದ ದಕ್ಷಣದಿಶಾಭಿಮುಖದೊಳಗೆ | ತೆರಳ್ವ ಭೂಪನಕಂಡು ಸರಿದೆನವನೆಡೆಗೆ ||

[ಸಂಜಯ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ದ್ವೈಪಾಯನದೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ)(ಮೋಹನ) ಕುರುರಾಯ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಮಾತ | ಈಗ | ಬರಿದೆ ನೀರೊಳಗಿರಲೇಕೆ ವಿಖ್ಯಾತ ॥ ಪ ॥ ದುರುಳ ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಗಳ | ಶಿರ | ವರಿದು ಕೊಡುವೆವೀಗ ಹಿಡಿ ನಂಬುಗೆಗಳ ॥ ಗರುವರಿಹರೆ ಜಲದೊಳಗೆ | ಏಳಂ | ದೊರೆಯಲು ಕೇಳುತ್ತ ಪೇಳ್ದ ನೀರೊಳಗೆ ॥

[ಕೌರವನು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಮಾತಾಡುವುದು]

ಕೌರವ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ)(ಕೋರೆ) ಕದನಕಲಿಗಳು ನೀವಹುದು | ಚಳ | ಕದಿ ಭೀಮಾದ್ಯರ ಕೊಲ್ವರೆಂದು ತೋರುವುದು || ಸದನಕೆ ಪೋಗಿ ನೀವಿಂದು | ಎನ | ಲದ ಕೇಳ್ಗು ಗುರುಸೂತನೊರೆದನಿಂತೆಂದು ||

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ನಮ್ಮೊಳಿನಿತು ಮುನಿಸೇಕೆ | ಜೀಯ | ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಸುಕೃತದ ಪುಣ್ಯಫಲಕೆ || ನಮ್ಮಿಂದಾದಪರಾಧವೇನು | ಎನ | ಲೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತವರೊಡನೆಂದ ಕೌರವನು ||

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಖೂಳ ಪಾಂಡುಸುತರ ಕಾಲ | ನಾಲಯಕಯ್ದಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ॥ ಪಾಲನೆಗೆ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂ | ದೆನಿಸುವೆವಿಂದು ॥ ಬೀಳುಗೊಂಡೀ ಜಲವನು ನೀ | ನೇಳು ಪಾಂಡುಸುತರ ಯುದ್ಧ | ಕೇಳಿಗೆ ಕರೆಯೆಂದಾಡೆ ಭೂ | ಪಾಲನುಸಿರಿದ ॥

ಕೌರವ : (ಮೋಹನ-ಕೋರೆ)(ಇಳಿ) ನಂಬಿದೆ ಭೀಷ್ಮನ ಮತ್ತೆ | ಹಂಬಲಿಸಿದೆ ದ್ರೋಣನ ನಾ || ನೆಂಬುದೇನು ಕರ್ಣನಿಹನೆಂ | ದಿಂಬು ಮಾಡಿದೆ || ಬೆಂಬಿಡದಿಹ ವಿಧಿಯು ತನ | ಗಂಬ ತೋರಿತಿನ್ನೇನದರ || ಎಂಬುವೇ ನಾನಷ್ಟಕಿಲ್ಲಿ | ಇಂಬುಗೊಂಡಿರ್ಪೆ ||

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ,ಕೋರೆ)(ತತ್ತತ್ಯೆ) ತೆಗೆ ತೆಗೆ ಭೀಷ್ಮಾದ್ಯರಿಂದ | ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಂಗರದೊಳಿಂದು | ಮೃಗಧರನಡ್ಡೈಸಿದರು | ಬಗೆಗೊಳ್ಳವೀಗ | ವಿಗಡ ಭಿಮಾರ್ಜುನರ ಹಿಡಿದು | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ || ಯುಗದೊಳು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆವು | ನಗೆಯಲ್ಲ ಜೀಯ ||

ಕೌರವ : (ಮೋಹನ-ಕೋರೆ)(ಇಳಿ) ಧುರಸಮರ್ಥರಹುದು ನೀವು | ಒರೆಯಲೇನಿನ್ನದರ ನಾನಿ || ಲ್ಲಿರುವೆನೀ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ನೀವು | ತೆರಳುವದೆಲ್ಲ || ಮರುತಸುತನ ಬೇವಿನಾಳ್ಗ | ಳರಸುತ್ತ ಬರುವರಿನ್ನಿ || ಲ್ಲಿರದೀಗ ನೀವ್ ಪೋಗಿರೆಂದ | ಕುರುರಾಯನಂದು ||

[ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಹಿನ ಚರರು ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಭೀಮ : (ಕಂದ) ಇಂತೆಂದಾ ಧರ್ಮಜನತಿ | ಚಿಂತಿಸುತಿರಲಿತ್ತ ಕಿರಾತರು ಭಯದಿಂದಂ | ಸಂತಸದಿಂ ಮಾರುತಿಯೆಡೆ | ಗಂ ತಳುವದೆ ಬಂದು ಪೇಳ್ಗರೀ ವಾರ್ತೆಗಳಂ ||

ಬೇಹಿನಚರ : (ಫರಜು–ಏಕ) ಭರದಿಂ ನೇಮ್ತೆವು ಸಾಮಿ ನಿಮ್ಮೆಡೆಯ । ಸಲಾಮು ಒಡೆಯ । ಭರದಿಂ ನೇಮ್ತೆವು ಸಾಮಿ ನಿಮ್ಮೆಡೆಯ ॥ ಪ ॥

ಬೇಹಿನಚರ : (ಫರಜು-ಏಕ) ಈಟೀಟ್ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ನಾವು | ಓಟೋಟಾಗಿ ಹೊಲಕಾಯ್ದೇವು | ಗೂಟ ಹಾಕಿ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದೆವು || ಮಿಗೆ ಮೊಲನಾ ಹಿಂಡ | ಕಾಟಿ ಕಾಡ್ಗೋಣಗಳ ದುಮುಕಿದೆವು || ಬಹು ಪರಾಕು ದೊರೆಯೆ || ಭರದಿಂ ||

ಬೇಹಿನಚರ : (ಫರಜು-ಏಕ) ಈಟಿ ಕಠಾರಿಯಿರಿತಕಾಗಿ | ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬೇಜಾರಾಗಿ | ಮೀಟಾದ ದ್ವೈ ಪಾಯನಕೆರೆ ದಡಕೆ || ಬಂದಲ್ಲಿ ನಾವ್ ನೀ | ರಾಟಕಿಳಿದೆವು ಕಳೆಯೆ ಬೇಸರಿಕೆ || ಬಹು ಪರಾಕು ದೊರೆಯೆ || ಭರದಿಂ ||

ಬೇಹಿನಚರ : (ಫರಜು-ಏಕ) ಕೃತವರ್ಮ ಕೃಪರುಗಳ ಕೂಟ | ಜತೆಯಾಗಶ್ವತ್ಥಾಮನಲ್ಲಿ | ಕುತುಕುತೆಮ್ತಾ ಮಾತನಾಡ್ತೌನೆ || ನೀರಾಗೆ ಮುಳುಗಿ | ಕೃತಕದಿ ಕುರುರಾಯನಿರುತವುನೆ || ಬಹು ಪರಾಕು ದೊರೆಯೆ || ಭರದಿಂ ||

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಶಬರರೆಂದುದ | ಕತ್ಯಧಿಕ ಹರುಷದಲಿ ಮರುತಜ | ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯ ಸರಗಳ ವೀರ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ||

[ಬೇಹಿನ ಚರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಧರ್ಮರಾಯ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಭೀಮ : (ದೇಶಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ)(ಮಧ್ಯಮಾವತಿ) ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿಂದೀ ವಸಗೆ | ಅಣ್ಣದೇವ | ಮನದೊ | ಳಾಲಸ್ಯವ ಮಾಡಬೇಡ | ಅಣ್ಣದೇವ | ೩೩೩೪ ಕೌರವೇಂದ್ರನಿರವ | ಅಣ್ಣದೇವ | ಈಗ | ಕೇಳಿದ ನಾನೆಲ್ಲ ಪರಿಯ | ನಣ್ಣದೇವ |

ಭೀಮ : (ದೇಶಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕಾಯದಾಸೆಗಾಗಿಯವನು | ಅಣ್ಣದೇವ | ಈದ್ವೈ | ಪಾಯನದ ಸಲಿಲದಲ್ಲಿ | ಅಣ್ಣದೇವ || ಮಯ್ಯ ಮರೆಸಿಯಿರುವನೆಂದು | ಅಣ್ಣದೇವ | ಪೇಳ್ದ | ರಾಯತಿಕೆಯಿಂದ ಶಬರ | ರಣ್ಣದೇವ ||

[ಧರ್ಮರಾಯನು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಬಹುದು]

ಧರ್ಮರಾಯ : (ರೇಗುಪ್ತಿ-ಅಷ್ಟ)(ಮೋಹನ) ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿಪುದು ಮಾತ | ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ | ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿಪುದು ಮಾತ | ಪ || ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿಪುದು ಮಾತ | ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಸುಪ್ರೀತ || ಕಾಮನಯ್ಯ ಮುಕುಂದ | ಕೋಮಲಾಂಗ ಗೋವಿಂದ || ಸ್ವಾಮಿ ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ರೇಗುಪ್ತಿ-ಅಷ್ಟ)(ಸಾವೇರಿ) ದುರುಳ ಕೌರವನೋರಂತೆ | ದ್ವೈಪಾಯನ | ಕೆರೆಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿರ್ಪನಂತೆ || ತೆರನಾವುದಿನ್ನು ನಮಗೆ | ಸರಸಿಯೊಳಡಗಿದವರ || ನಿರಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದಾವ | ಪರಿ ನೀತಿಯಿದು ಭಾವ || ಸ್ವಾಮಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಮಾತ | ನಾ | ಪೇಳುವೆನೈ ಯಮಜಾತ | ಖೂಳರಮಥಿಸಿ ಸು | ಶೀಲರ ಪಾಲಿಪ | ಶೀಲವು ನಿಮ್ಮ ನೃ | ಪಾಲರ ಬಿರುದಿದು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ನವರೋಜು–ಏಕ) ಕಪಟದಿ ದ್ಯೂತವನಾಡಿ | ನಿಮ್ಮ | ವಿಪಿನಕಟ್ಟಿದ ಖೋಡಿ || ದ್ರುಪದಜೆಸೀರೆಯ | ನಪಹರಿಸಿದ ಕುರು | ನೃಪನನು ಮಥಿಸಿ ನೀ | ನಿಪುಣನೆಂದೆನಿಸೈ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಮಾತೆಯಣ್ಣನ ನಾನು | ಹಿಂದೆ | ಘಾತಿಸಿದ ಬಗೆಗಳನು ॥ ನೀ ತಿಳಿದಿಹೆ ಇ | ನ್ನ್ಯಾತಕೆ ಮರುಗುವೆ | ನೀತಿಯಿದೆನೆ ಯಮ | ಜಾತನು ಪೊರಟನು ॥

[ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ದ್ವೈಪಾಯನ ಸರೋವರದೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ , ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕೌರವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ]

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಕೇಳು ಕೌರವ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಾದಿ ಬಾಂಧವ | ಜಾಲವನಿಕ್ಕಿ ಸಂಗರದಿ || ಬೀಳಲು ಬಹುದೆ ನೀನೀ ಸರೋವರದೊಳು | ಏಳಿತ್ತ ಬಾರಯ್ಯ ಮುದದಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ಅಷ್ಟ-2) ಭೀತಿಯೊಳಗೆ ನೀರ ಹೊಕ್ಕಿಂದು ಕುಲಕಪ | ಖ್ಯಾತಿಯ ಬರಿಸಿದೆ ರಾಯ || ಪೇತುಗರೂ ಸಹ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ | ಭೂತಳಾಧಿಪನೆ ಬಾರಯ್ಯ ||

ನಕುಲ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ಅಷ್ಟ-2) ಪೊಡವಿ ತಿಲಾಂಶ ಮಾತ್ರವ ಕೊಡೆನೆಂದು ನೀ | ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು || ಒಡೆತನ ಸಕಲ ಮಹೀತಳವನು ಬಿಟ್ಟು | ಅಡಗಿದುದಿದು ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು ||

ಸಹದೇವ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ತತ್ತತೈ) ಇಂದುಕುಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ ಈ ರೀತಿಯಪಕೀರ್ತಿ | ತಂದೆಯ ವಂಶಕ್ಕೆ ಬರಿದೆ || ಇಂದು ಪೇಳುವದೇನು ಸುಡು ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವ | ನೆಂದನು ಸಹದೇವನಿರದೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಎಲವೊ ಭಂಡರ ಭಾವ ಷಂಡರ ತಿಲಕ ಕೇ | ಳಿಳೆಯೊಳು ಹೇಡಿಗಳೊಡೆಯ ॥ ಜಲದಿಂದ ತಡಿಗಯ್ದಿ ಬಾರಿಂದು ಕೆಡುಕರ | ಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಕೇಳಯ್ಯ ॥

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಭೂತಳವು ಬಿರಿವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ | ವಾತಸಂಭವನಂದು ಬಹು ರೋ | ಪಾತಿರೇಕದಿ ಜರೆದು ನುಡಿದನು ಸುಪ್ರತಾಪಕವ ||

ಭೀಮ : (ಸವಾಯ್-ಏಕ) ಎಲಾ ಎಲಾ ಛೀ ನೃಪಕುಲಕುನ್ನಿ । ಕಳವಿನ ಜೂಜಾಡುವ ಬಾರೈ ॥ ಸಲಿಲದೊ ಳ್ಯಾತಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಳುಗಿಹೆ । ಸುಲಿಸೈ ದ್ರುಪದಜೆಸೀರೆಯ ಫಡ ಫಡ ॥

ಭೀಮ : (ಸವಾಯ್-ಏಕ) ಧುರದೊಳು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರನು ಯಮ । ಪುರಕಟ್ಟಿದ ಭಟ ನಾನಲ್ಲೈ ॥ ದುರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನನುರವ ಬಗಿದು ಕೆಂ । ಗರುಳನು ತೆಗೆದುದ ಮರೆತೆಯ ಫಡ ಫಡ ॥

[ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಕೌರವ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಕೌರವ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಮರುತಜಾತನ ಕರ್ಕಶದ ನುಡಿ | ಕುರುಕುಲೇಶಗೆ ನಾಟಿತಂಬಿನ | ತೆರದಿ ಮರೆದುದು ಬಳಿಕ ಸಲಿಲಸ್ತಂಭವಿದ್ಯೆಗಳು ॥ ಘುರುಘುರಿಪ ಬಿಸುಸುಯ್ಲಿನುರಿ ಗತಿ | ತುರುಗಿ ಕುದಿದುಕ್ಕಿದುದು ಜಲ ಮಿಗೆ | ಭರದೊಳಾ ಛಲದಂಕ ಕೌರವನಡರಿದನು ತಡಿಗೆ ॥

ಕೌರವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಡಿಗಡರಿ ಕೌರವನು ಧರ್ಮಜ | ನೊಡನೆ ನುಡಿದನು ಹಿಡಿ ಧನುವ ನೆರೆ || ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಮಾರುತಾತ್ಮಜ | ತುಡುಕು ಗದೆಯ ||

[ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಮುಂದಾದ ಕೌರವನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ಧರ್ಮರಾಯ: (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೇಳಯ್ಯ ಕುರುಕುಲಾಧೀಶ ಸಂತಸದಿ | ಮೂಲೋಕ ದೊಳು ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆ ಛಲದಿ || ಪ || ಕದನದೊಳೆಲ್ಲರು ಸೋತರು ಮನದಿ | ಬೆದರದೆಮ್ಮನು ಗೆಲ್ವೆ ನೆಂದೆಯೈ ದೃಢದಿ || ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆ ನಾ ಜಗದಿ | ಚದುರ ನೀ ಕೇಳು ಕೋಪಿಸಬೇಡ ಮುದದಿ || ಧರ್ಮರಾಯ: (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಆದರೆಮ್ಮೈವರೊಳೊಬ್ಬನ ನೀನು | ಸಾಧಿಸುತಿಂದು ಗೆಲ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಾನು || ಮೇದಿನಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವರ್ ನಿನ್ನ | ಪಾದಸೇವೆಯೊಳಿರುವೆವು ಕೇಳು ಮುನ್ನ ||

ಕೌರವ : (ಸುರುಟಿ-ಅಷ್ಟ)(ಆದಿ,ಏಕ) ನಿನ್ನಯ ಬಲುಹೇನು | ಮಾರುತಿ | ಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಪೆನು || ಸಣ್ಣವನರ್ಜುನ | ಚಿಣ್ಣರು ಯಮಳರು | ಇನ್ನೀ ಭೀಮನ | ನೆನ್ನಿದಿರಿಗೆ ಬಿಡು ||

ಕೌರವ : (ಸುರುಟಿ-ಅಷ್ಟ)(ಆದಿ,ಏಕ) ಭಾಷೆಯನಿತ್ತಿಹನು | ಯೆನ್ನನು | ಘಾತಿಪೆನೆನುತವನು | ಈ ಸಮಯದಿ ಬಂ | ದೋಸರಿಸದೆ ಕ | ಟ್ರಾಸುರವಾದು | ಲ್ಲಾಸವ ತೋರಲಿ ||

[ಭೀಮನೊಡನೆ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ , ತೈತ ತೈತ ತೈತ..... , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲರಾಮ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಬಲರಾಮ : (ಕಂದ)(ಪೂರ್ವಿ) ಬಂದಾ ರಾಮನ ಕಾಣುತ | ಲಂದಾ ಪಾಂಡುಸುತರೈದೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗಳ್ ॥ ಇಂದಿರೆಯರಸ ಸಮೇತದಿ | ವಂದಿಸೆ ಬಲಭದ್ರನಡಿಗೆ ಕೌರವ ಮಣಿದಂ ॥

[ಮೊದಲು ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರು ಕಾಲಿಗೆ ನಮಿಸುವರು , ನಂತರ ಕೌರವ ನಮಿಸುವನು]

ಬಲರಾಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಕುಂಭಕಾಂಬೋಧಿ-ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಚರಣದೊಳೆರಗಿದ ನೃಪನನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಕರುಣದಿ ಬಲರಾಮನು || ವರಪಾಂಡುಸುತರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕೃಷ್ಣನ ನೋಡಿ | ಕುರುರಾಯಗಿಂತೆಂದನು ||

ಬಲರಾಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-2) ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನ ಮೊಗವನು ನೋಡಿ ಪೇಳ್ದ ನೀ | ನುಳುಹಿದೆ ನಿನ್ನವರ || ಛಲದಿಂದೆಮ್ಮಯ ಶಿಷ್ಯಗೀ ಹದನವ ಮಾಡಿ | ಗೆಲಿದೆ ಶಾಭಾಸು ಧೀರ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಅಷ್ಟ)(ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ,ಚೌತಾಳ) ಅಣ್ಣ ನೀನೀ ರೀತಿ ನುಡಿವರೆ | ಪಕ್ಷ | ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುರರ್ ಜರೆಯರೆ || ಇನ್ನವರಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಮಗೇನು | ನೋಡೆ | ಮುನ್ನಿವರಿಂದಾದ ಕುಂದೇನು || ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಅಷ್ಟ)(ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ,ಚೌತಾಳ) ಕುರುಪತಿಪಕ್ಷದಿ ನೀನಿಂತು | ಯೆನ್ನೊ |

[ಬಲರಾಮನು ಒಬ್ಬರ ತೊಡೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆಯಬಾರದು ಎಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಅದೇರೀತಿ ಒಬ್ಬರ ತಲೆಗೆ ಇಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆಯಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಬಲರಾಮರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ , ಕೌರವನು ನನ್ನ ಅಧಟನ್ನು ನೋಡು ಎಂದಾಗ]

ಳೂರೆದಿರೆಂದೆನುತ ಕೌರವಗಿಂತು ॥ ನಿರತ ಹಂಗಿಗನಾಗಲಿಲ್ಲಯ್ಯ | ರಥ | ತುರಗವ ನಡೆಸುವೆನಲ್ಲಯ್ಯ ॥

ಭೀಮ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-1,2) ಜಲದೊಳಡಗಿಹನಧಟನೀಕ್ಷಿಸುವದೇನೆನ್ನ | ಬಲುಹ ಪರಿಕಿಪುದು ಭಟರೀಗ || ಗೆಲುವೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳು ತಾನಿವನನೆನಲು ಮೂ | ದಲಿಸಿ ಕೌರವನೆಂದನಾಗ ||

ಕೌರವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-1,2) ಉಟದಲಿ ನಿಪುಣನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆ ಸಾಕು ವಾ | ಚಾಟವನು ಬಿಡು ಪರಾಕ್ರಮದ || ತೋಟವನು ತರಿವೆ ಜೂಜಾಟದಲಿ ನಿನ್ನ ಬೊ | ಬ್ಬಾಟವೇನಾಯ್ತೆನಲು ನುಡಿದ ||

ಭೀಮ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-1,2) ಅಂದು ಶಕುನಿಯ ಕುಮಂತ್ರದಿ ಗೆಲಿದ ಫಲವೀಗ | ಬಂದುದೈ ದುಶ್ಯಾಸನನನು || ಕೊಂದಾತನಾರು ನೀ ತಿಳಿಯೆಯಾಯೆನಲು ಬಳಿ | ಕೆಂದ ಗಾಂಧಾರಿಯಾತ್ಮಜನು ||

ಕೌರವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಪುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲ ಸಾಯದಲಿಹರೆ ಕಮಲಜನ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ನಿನ್ನೊಳಹುದೇನು || ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಾರಿಗರಿವುದೆಲೆ ಬರಿದೆ ಮತಿ | ಗೆಟ್ಟು ಮಾತಾಡದಿರು ನೀನು || [ಯುದ್ದ , ಕೌರವನು ಭೀಮನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಭೀಮನ । ನೆತ್ತಿಗೆರಗಲು ಕರದ ಗದೆ ನೆಲ । ಕತ್ತಹಾರಲು ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಮಲಗಿದನು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥

ಕೌರವ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಮತ್ತಧಿಕ ಸಂತೋಷ ಮಬ್ಬಿನೊ | ಳಿತ್ತ ಕೌರವ ಧರ್ಮಜಾದಿ ಭ | ಟೋತ್ತಮರ ಕರೆಕರೆದು ನುಡಿದನು ಮದದ ಮೋಡಿಯಲಿ ॥

ಕೌರವ : (ಖಮಾಚ್-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೋಡಿರಿ ಧರ್ಮಜ ಫಲುಗುಣಾದಿಗಳು | ರೂಢಿಯೊಳನಿಲಜ ಬಿದ್ದ ಚಂದಗಳು || ತನ್ನ ಮಾನಿನಿಗಿತ್ತ | ಮುನ್ನಿನ ಭಾಷೆ ವ್ಯರ್ಥ | ಕನ್ನಡಿಗಂಟಾಯ್ತ | ಇನ್ನು ತಾಳುವಳೆಂತು ||

ಕೌರವ : (ಖಮಾಚ್-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮಿಡುಕುಳ್ಳರ್ಜುನ ನೀನು | ತೊಡು ಗಾಂಡೀವವನು || ಕೆಡೆದ ಭೀಮನ ಕಂಡು | ಕೆಡುಕರಂತಿಹೆಯಿಂದು || ನೋಡಿರಿ || ನಕುಲಸಹದೇವರೆಲ್ಲ | ಚಕಿತರಾಗಿಹರೆಲ್ಲ || ಯುಕುತಿಯಿನ್ನೇನು ಮುಂದೆ | ಪ್ರಕಟಿಸಿರೆನ್ನೊಳಿಂದೆ || ನೋಡಿರಿ ||

ಕೌರವ : (ಹಿಂದೋಳ-ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕಪಟನಾಟಕ ರಂಗ | ಗುಪಿತವೇನೊ ನಿನ್ನಂಗ ॥ ನಿಪುಣ ಭೀಮನ ನೋಡು | ಚಪಳತ್ವದಿ ಮಾತಾಡು ॥ ನೋಡಿರಿ ॥

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅಘಹರನ ಪದಕೆರಗಿ ಧರ್ಮಜ ಕೈಗಳ ಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದ ॥

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ)(ಪೂರ್ವಿ-ಕೋರೆ) ಇಂದಿರೇಶ ಮುಕುಂದ ಲಾಲಿಸು | ಈ ವಾಯುಸುತನುಸಿ | ರಿಂದು ಪಸರಿಸುವಂದ ತೋರಿಸು || ಮಂದರಾಧರ ಸುಂದರಾನನ | ನಂದಕಂದ ಸನಂದನಾದಿ ಮು | ನೀಂದ್ರವರದ ಸುರೇಂದ್ರವಂದ್ಯ ಖ | ಗೇಂದ್ರವಾಹನ ಸಿಂಧು ಶಯನನೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ಎಂದರಾಲಿಸುತಂದು ಕರುಣದಿ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾರುತ | ನಂದನನ ಬಳಿಗಯ್ದಿ ಶೀಘ್ರದಿ || ಗಂಧವಾಹಕುಮಾರ ಭೀಮನೊ | ಳಂದವಿಟ್ಟಾ ಪ್ರಾಣಪವನನ | ಹೊಂದಿಸಲು ಬಳಿಕೆದ್ದು ಭೀಮನು | ಮುಂದುವರಿದುಬ್ಬೇರುತಿರ್ದನು ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಭೀಮನ ಮೈದಡವುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಭೀಮ ಎದ್ದೇಳುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ವಾರಣಪುರಾಧೀಶ ಕೇಳಿಂತು ಪವನಜಂ | ವಾರಿಜಾಂಬಕನೊಲುಮೆಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿ ಕೆಲ | ಸಾರಿದ ಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸಿ ಸುಯೋಧನಂಗಿದಿರಾದನು ॥

[ಪುನಹ ಯುದ್ಧ , ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಭೀಮನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮನು ಕೌರವನ ತೊಡೆಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ಕೌರವ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚೆ | ದ್ದವಘಡಿಸೆ ನೀರೆರೆದ ತೆರದಲಿ | ಪವನಜನ ದುರ್ಧರ ಗದಾಘಾತದಲಿ ತೊಡೆಯುಡಿದು ॥

[ಕೌರವನು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಬಲರಾಮನು ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮನನ್ನು ಕೊಂದೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಮೊದಲು ಕೌರವನೇ ಭೀಮನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದ, ಆಮೇಲೆ ಭೀಮನು ಕೌರವನ ತೊಡೆಗೆ ಹೊಡೆದ, ಇಬ್ಬರದ್ದೂ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಬಲರಾಮನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ, ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಭೀಮನ ಅಭ್ಯಹಾಸ]

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಅವನಿಯೊಳು ಕುರುರಾಯ ರಣದಲಿ । ಪವಡಿಸಲು ಕಾಣುತ್ತ ಮಾರುತಿ । ಸವಡಿ ಗದೆಯಲಿ ಬಳಿಕ ಝೇಂಕಿಸುತವನ ನುಡಿಸಿದನು ॥

ಭೀಮ : (ಮೋಹನ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಭೂಪ ಏನಾಯ್ತು ಪ್ರತಾಪ | ಯುದ್ಧದಿ ಬಳಲಿ | ಈ ಪಾಟಿಯಾಯ್ತೆ ಸುಕಲಾಪ | ಯಾರಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪ | ಈ ಪರಿ ಕಲುನೆಲ | ದೊಳು ಮಲಗಿರುವರೆ | ಭೂಪರೊಳಧಮ ಸ್ವ | ರೂಪನೆ ಹಾ ಹಾ || ಭೂಪ ||

ಭೀಮ : (ಮೋಹನ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೃತ್ರಿಮ ಜೂಜಾಡಿಸಿದೆ ಮೊದಲು | ಸತಿಯುಟ್ಟ ಸೀರೆ | ಒತ್ತಾಯದಿಂದೆಳೆಸಿದ ಗರ್ವದೊಳು | ಕಾನನವಾಸ | ದತ್ತಲಟ್ಟಿಸಿದೆ ತೋಷದೊಳು | ಬೆರಳೊಳೇಡಿಸುತ | ನಿತ್ತು ನೋಡಿದೆಯ ಹಾಸ್ಯದೊಳು | ನಾನಾ ರೀತಿಯೊಳು | ಹೊತ್ತಿಸುತರಗಿನ | ಕೃತ್ಯದಿ ಪಿಂದಕೆ | ವತ್ತಿ ದಣಿಸಿದುದು | ಕುತ್ತರವಿದಕೋ | ಭೂಪ ||

ಭೀಮ : (ಮೋಹನ–ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹಳುವಕಟ್ಟಿದೆನೆಂಬ ಛಲಕೆ | ನಾರಿಯ ಸೀರೆ | ಸೆಳೆದನೆಂದೆಂಬ ನಿನ್ನಾಳ್ತನಕೆ | ಅರಗಿನ ಗೃಹದೊ | ಳಳವಟ್ಟಗ್ನಿಯನೊಟ್ಟಿದುದಕೆ | ಬಾಲ್ಯದೊಳನ್ನ | ಬಳಲಿಸಿ ವಿಷವನುಣಿಸಿದುದಕೆ | ಕೊಳನೊಳಿಕ್ಕಿದಕೆ || ತಿಳಿದೊಂದಿದ ನೀ | ಕೊಳಬೇಕೆನುತವ | ನಲಸದೆ ನೃಪಶಿರ | ತುಳಿದುಸಿರಿದನು || ಭೂಪ ||

[ಭೀಮನು ಬಿದ್ದಿರುವ ಕೌರವನ ತಲೆಗೆ ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ , ಧರ್ಮಜನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ]

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಭಾಮಿನಿ) ಈ ತೆರದೊಳಾ ವಿಗತನೇತ್ರನ | ಜಾತನಾಗಿಹ ಕುರುಕುಲೇಶನ | ವಾತಸುತ ನೊಡನೊಡನೆ ನೋಯಿಸುತಿರಲು ಬಳಿಕಂದು || ನೀತಿಯಲ್ಲೆಂದೆನುತ ದೇವ | ವ್ರಾತ ಬಯ್ದುದು ಪವನಜನ ಯಮ | ಜಾತ ಮಿಗೆ ನಯನೀತಿಯಿಂದೊಡಬಡಿಸುತುಸಿರಿದನು ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಬವರದೊಳು ಸೋತವನನಿಂದು ನೀನೀ ಪರಿಯ | ಬವಣೆ ಬಡಿಸುವರೇನೊ ತಮ್ಮ || ಅವನಿಪತಿ ಲೋಕೈಕಮಾನ್ಯನಿವನೈಸೆ ಪಾ | ರ್ಥಿವವಂಶರತ್ವವಲೆ ತಮ್ಮ ||

* * * * *